

SCHUITEMA: **BILLIJKE** PRIJS 24,21 EURO

Eind juni 2008 nam private-equityfirma CVC het belang van grootaandeelhouders Ahold en CKK in Schuitema over. Omdat CVC daarmee het grootste deel van de zeggenschap over Schuitema verwierf, was het verplicht een openbaar bod op de overige aandelen uit

te brengen. Het openbaar bod van 29 juli 2008 was volgens de VEB te laag (substantieel lager dan de prijs die CVC aan Ahold heeft betaald) en daarom heeft de VEB de Ondernemingskamer (OK) verzocht een billijke prijs voor de aandelen vast te stellen. In de eindbeschikking van 21 augustus 2009 heeft de OK de VEB op de

meeste punten gelijk gegeven. De OK stelde de prijs vast op 24,21 euro per aandeel. Dat is volgens de OK het bedrag dat Ahold geacht moet worden te hebben ontvangen.

Uitkoopprocedure

CVC had inmiddels meer dan 95 procent van de aandelen Schuitema in

bezit en startte de gebruikelijke uitkoopprocedure om ook de laatste aandelen in bezit te krijgen. De VEB heeft in deze uitkoopprocedure verweer gevoerd. De OK heeft op 5 oktober 2010 arrest in de uitkoopprocedure gewezen. De OK heeft daarbij 24,21 euro als billijke prijs bepaald. ■

LCI: **TELEURSTELLEND**E GANG VAN ZAKEN

Wat deden commissarissen Dick Schonis, Jan Tollenaar en Rik Maes toen het Smartpen-project LCI naar de afgrond trok en bestuurder Sam Asseer voor 50 miljoen euro aan ongedekte garanties verstrekte ten behoeve van Oostenrijkse werkmaatschappijen? Zij deden niets.

Op 18 februari 2008 heeft de Ondernemingskamer (OK) het eindrapport van onderzoeker Van den Blink naar het beleid en de gang van zaken van het failliete ict-bedrijf LCI Technology Group NV openbaar gemaakt. De onderzoeker trekt daarin vernietigende conclusies over het beleid en het functioneren van bestuurder en commissarissen. Conclusies die voor de VEB de opmaat vormden naar de tweede fase van deze enquêteprocedure: de vaststelling van wanbeleid.

Verrassende uitspraak

De uitspraak van de OK over het wanbeleid volgde op 12 maart 2009. Die uitspraak was voor velen een verrassing. De OK bepaalde dat het door haar bevolen onderzoek naar mogelijk wanbeleid te beperkt is uitgevoerd. Het voorliggende onderzoeksrapport levert in omvang en qua periode en onderwerpen onvoldoende grondslag om daarop een verantwoord oordeel over wanbeleid te vellen, zo overwoog de OK. De OK is niet ingegaan op de feiten die de onderzoeker voor het gepleegde

wanbeleid door bestuurder en commissarissen heeft aangedragen.

Naar de mening van de VEB zijn de door de onderzoeker gepresenteerde feiten voldoende voor de conclusie dat er sprake was van wanbeleid door de bestuurder en de commissarissen. De OK heeft nagelaten zich daarover een oordeel te vormen. De VEB vraagt zich af waarom de OK dan niet eerder opdracht heeft gegeven het door haar bevolen onderzoek aan te laten vullen of uit te breiden. Het is tenslotte de OK die over de kwaliteit van het onderzoek dient te waken. Dit geldt temeer nu de VEB in het onderzoekstraject geen formele bevoegdheden heeft om zich over de inhoud en

kwaliteit van het rapport uit te laten en de OK om aanvullend onderzoek te vragen. De VEB vindt het een opmerkelijke en teleurstellende gang van zaken en is op 12 juni 2009 dan ook in cassatie gegaan tegen de beschikking van de OK.

Hoge Raad

De Hoge Raad oordeelde 10 september 2010 dat de OK een discretionaire bevoegdheid heeft – en dus naar eigen oordeel en inzicht mag handelen – om te bepalen wat er dient te gebeuren als het onderzoek naar haar oordeel te beperkt is. Voorts oordeelde de Hoge Raad dat de OK dit discretionaire oordeel niet eens hoeft te motiveren. De eindbeschikking van de OK bleef aldus onaangetaast, zodat de gedupeerde beleggers nog steeds met lege handen staan. De VEB is teleurgesteld in de formalistische wijze waarop de Hoge Raad de procedure afdoet. De VEB beraadt zich op vervolgstappen. Een van de mogelijkheden is op basis van het onderzoek alsnog een civiele actie beginnen tegen de bestuurders. ■

